

Zaak C-67/91

Dirección General de Defensa de la Competencia
tegen
Asociación Española de Banca Privada (AEB) e. a.
(verzoek van het Tribunal de Defensa de la Competencia
om een prejudiciële beslissing)
„Mededingingsrecht — Verordening nr. 17 —
Gebruik, door nationale autoriteiten, van door Commissie
ingewonnen inlichtingen”

Rapport ter terechtzitting	I - 4788
Conclusie van advocaat-generaal F. G. Jacobs van 10 juni 1992	I - 4806
Arrest van het Hof van 16 juli 1992	I - 4820

Samenvatting van het arrest

1. *Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van Hof — Grenzen — Kennelijk irrelevante vraag (EEG-Verdrag, art. 177)*
2. *Mededinging — Gemeenschapsregels — Toepassing door nationale autoriteiten — Niet-toepasselijkheid van verordening nr. 17 (Verordening nr. 17 van de Raad)*

3. *Mededinging — Administratieve procedure — Inlichtingen, door Commissie ingewonnen krachtens verordening nr. 17 — Gebruik, door nationale autoriteiten, als bewijsmiddel — Ontoelaatbaarheid — Rechtvaardiging — Bescherming van rechten van verdediging van ondernemingen — Eerbiediging van geheimhoudingsplicht — Inaanmerkingneming voor inleiding van door nationaal recht geregelde procedure — Toelaatbaarheid*
(EEG-Verdrag, art. 214; verordening nr. 17 van de Raad, art. 2, 4, 5, 11 en 20)

1. Artikel 177 EEG-Verdrag vormt het kader voor een nauwe samenwerking tussen de nationale rechterlijke instanties en het Hof, die berust op een onderlinge taakverdeling. In dit kader is het uitsluitend een zaak van de nationale rechter aan wie het geschil is voorgelegd en die de verantwoordelijkheid draagt voor de te geven rechterlijke beslissing om, gelet op de bijzonderheden van elk geval, de noodzaak van een prejudiciële beslissing voor het wijzen van zijn vonnis te beoordelen, alsmede de relevantie van de vragen die hij aan het Hof voorlegt.

Een verzoek van een nationale rechter kan slechts worden afgewezen wanneer duidelijk blijkt, dat de door die rechter gestelde vraag over de uitlegging van het gemeenschapsrecht of de geldigheid van een communautair voorschrift geen verband houdt met een reëel geschil of met het voorwerp van het hoofdgeding.

2. Ook in de gevallen waarin zij de materiële bepalingen van artikel 85, lid 1, of 86 EEG-Verdrag toepassen, moeten de nationale autoriteiten daaraan uitvoering geven volgens de nationale regels. Verordening nr. 17 regelt namelijk de door de

Commissie gevoerde procedures voor de toepassing van de communautaire mededingingsregels.

3. Artikel 214 EEG-Verdrag en de bepalingen van verordening nr. 17 moeten aldus worden uitgelegd, dat de Lid-Staten in het kader van hun bevoegdheid om de nationale en communautaire mededingingsregels toe te passen, de niet bekendgemaakte inlichtingen in de antwoorden op de krachtens artikel 11 van verordening nr. 17 tot de ondernemingen gerichte verzoeken om inlichtingen en de inlichtingen in de verzoeken en aanmeldingen, bedoeld in de artikelen 2, 4 en 5 van dezelfde verordening, niet als bewijsmiddel kunnen gebruiken.

Het feit dat deze inlichtingen krachtens artikel 10 van deze verordening aan de bevoegde nationale autoriteiten worden toegezonden, betekent namelijk geenszins dat zij deze inlichtingen naar eigen goeddunken mogen gebruiken.

Ten aanzien van de krachtens artikel 11 ingewonnen inlichtingen, verbiedt artikel 20 van de verordening, ter bescherming van de rechten van de verdediging

van de ondernemingen, om deze inlichtingen voor andere doeleinden te gebruiken dan waarvoor zij zijn ingewonnen, namelijk de uitoefening door de Commissie van haar eigen bevoegdheden, en legt het artikel, wat deze inlichtingen aangaat, zowel de Commissie als de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten en hun ambtenaren en personeelsleden een geheimhoudingsplicht op, die niet enkel inhoudt, dat er regels moeten worden vastgesteld die de openbaarmaking van vertrouwelijke inlichtingen verbieden, maar ook dat de autoriteiten die rechtmatig over deze inlichtingen beschikken, deze bij gebreke van uitdrukkelijke bepalingen ter zake niet voor andere doeleinden mogen gebruiken dan waarvoor zij zijn ingewonnen.

Ten aanzien van de inlichtingen in de verzoeken en aanmeldingen, bedoeld in de artikelen 2, 4 en 5 van de verordening, ontbreekt een bepaling als die van artikel 20 doch dit doet niet af aan de vereisten betreffende de eerbiediging van de rechten van de verdediging en de geheimhoudingsplicht. Bovendien moet bij het gebruik van de door de ondernemingen aan de Commissie gegeven inlichtingen altijd het rechtskader van de procedure worden geëerbiedigd waarin deze inlichtingen zijn ingewonnen en beoogt de aanmeldingsprocedure juist een evenwicht

tot stand te brengen tussen de vrijwillige onthulling van een overeenkomst of een onderling afgestemde feitelijke gedraging, waarmee de ondernemingen een bepaald risico lopen, en de in artikel 15, lid 5, sub c, van de verordening voorziene immuniteit voor gedragingen na de aanmelding, die ondernemingen een voordeel verzekert. Dit evenwicht zou worden verstoord wanneer de verstrekte inlichtingen worden gebruikt om in het kader van een door het nationale recht geregelde procedure sancties op te leggen.

Het feit dat de aan de bevoegde nationale autoriteiten verstrekte inlichtingen intern moeten blijven, hetgeen uitsluit dat zij aan andere nationale autoriteiten of aan derden worden gegeven, en door deze autoriteiten niet mogen worden gebruikt tijdens een vooronderzoek en evenmin om een beschikking te rechtvaardigen die is gegeven op basis van het — nationale of communautaire — mededingingsrecht, belet niet, dat zij wel aanwijzingen opleveren die, in voorkomend geval, kunnen worden gebruikt om te beoordelen of het gewenst is om al dan niet een nationale procedure in te leiden, tijdens welke de feiten zullen moeten worden vastgesteld door de bewijsmiddelen van het nationale recht zelf en met eerbiediging van de in dat recht voorziene waarborgen.